

Cílem práce bylo stanovit kritéria pro hodnocení poruch posturální stability u hemiparetických pacientů s využitím dat získaných metodou statické posturografie. Vytvořili jsme skupinu 21 hemiparetických pacientů, kteří byli vyšetřeni ve věku 40 – 55 let, a kontrolní skupinu 20 dobrovolníků stejného věku bez poruch posturální stabilizace. Vyšetření bylo provedeno na přístroji Posturograph STP-03, který slouží mimo jiné k hodnocení posturální stability jedince při klidném stoji. Nejprve byli jedinci vyšetřeni při stoji o široké bázi a poté při stoji o úzké bázi. V každém z těchto dvou typů stoje jsme prováděli měření vždy s otevřenýma očima a následně se zavřenýma očima.

Hodnoty jednotlivých sledovaných parametrů stoje, které byly zjištěny pomocí statické posturografie v minulosti u hemiparetických pacientů, jsme porovnali s hodnotami naměřenými u jedinců kontrolní skupiny. Pomocí neparametrického Mann-Whitneyova testu jsme prokázali, že u parametrů Way, Area, LAT a AP jsou statisticky významné rozdíly mezi oběma sledovanými skupinami osob. Rovněž jsme potvrdili, prostřednictvím neparametrického Wilcoxonova testu pro dva závislé výběry, vliv ztížených podmínek stoje na výsledné hodnoty sledovaných parametrů stoje, a to u obou vyšetřovaných skupin osob. Závěrem jsme stanovili normy pro vybrané parametry stoje. Stanovení kritérií pro hodnocení poruch posturální stability však nebylo na základě dostupných dat možné.